

РЕШЕНИЕ

№ 20684

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 02.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2029** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на „Тандем 1“ ЕООД адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя В. В. И., срещу Решение № 32 - 701318 от 17. 01. 2024 г. на Директора на ТД Митница Б. , с което са извършени корекции в данните на МД MRN21BG001008032238R4/11. 03. 2021 г. от жалбоподателя във връзка с митническа стойност на стока в ел.д.№4/14, в резултат на което е установено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания, представляващо мито и ДДС върху процесната стока.
В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми. Твърди се, че „Тандем 1“ ЕООД е закупило автомобил от канадското дружество продавач 9396-9053 Q. inc. За покупката е издадена съответна фактура №RA-E21022001 от 20.02.2021г., на обща фактурна стойност 1718 канадски долара.Посочената във фактурата цена е С. - стойност и навло, с доставка до Б., което било установено в обжалваното решение.В хода на административното производство е било представено и извлечение от банковата сметка на „Тандем 1“ ЕООД, от което е видно, че стойността по фактурата е платена на продавача и това са доказателства за действителната воля на страните. Възражава се срещу метода по чл. 74, § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на митническа стойност на автомобила срещу размера на митническата стойност, определен по този метод, за което се

излагат подробни съображения. Твърди се още, че издаденото решение е в противоречие и със съдебната практика на ВАС. Моли съда за отмяна на решението като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано. Претендира разноски. В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се представлява.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт В. С. – С., в писмени бележки оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че такова е претендирано от жалбоподателя. Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

С митническа декларация с МД MRN21BG001008032238R4/11. 03. 2021 г. „Тандем 1“ ЕООД е декларирал на режим „допускане за свободно обръщение“ стока „употребяван пътнически автомобил, катастрофирал, марка: INFINITI модел: QX70, тип: QX70, първа регистрация 01/01/2016, работен обем: 2500, данни шаси: JN8CS1MW2GM400452, държава на износ К., деклариран произход К., с фактурна стойност 1718.00 CAD. Посочената във фактурата цена е С.- стойност и навло, с доставка до Б.. Продавач на стоката е канадското дружество 9396-9053 Q. inc. Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура № RA-E21022001 от 20.02.2021 г., опаковъчен лист, морска товарителница, сертификат за превозно средство.

По повод получено писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на Ц. от канадските митнически власти - „С. В. S. А.“ е предоставена информация за превози декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС е извършен последващ контрол от страна на митническите органи относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирали“, и „с повреди“ в ТД Митница Б.. При повторната проверка са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на някои от тях, внесени от К. , едно от които е внесения употребяван автомобил по митническа декларация с MRN21BG001008032238R4/11. 03. 2021 г. Митнически органи са констатирани, че е налице несъответствие по отношение на декларираната в МД цена в размер на 1718.00 BGN, спрямо предоставената от канадските митническа цена в размер на 5400.00 С., посочена в колона AU и Total_Value/T. V. С. от таблица BG_ExportDeclaration Q. I..xlsx, sheet E. D..

С писмо рег. № 32 - 185593/17.05.2023 г. до „Тандем 1“ ЕООД са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140, §1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Впоследствие е издадено оспореното Решение № 30-701318/17.01.2024 г. на Директор на ТД Митница Б., с което на осн. чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. с чл.54, ал.1 и чл.56 от ЗДДС, чл.59 от АПК, е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока – „употребяван пътнически автомобил, катастрофирал, марка: INFINITI модел: QX70, тип: QX70, първа регистрация 01/01/2016, работен обем: 2500, данни шаси: JN8CS1MW2GM400452, по митническа декларация с MRN21BG001008032238R4/11.

03. 2021 г. и е определена митническа стойност в размер на 6901.15 лв. Определени са дължими суми за досъбиране мито - 470,56 лв.; ДДС; - 1035.22 лв. или общо: 1505,78 лв. На основание чл. 77, §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена 11.03.2021 г.

Решението е връчено на жалбоподателя на 24.01.2024г., а жалбата срещу него е подадена чрез ТД –Митница –Б. до Административен съд Бургас на 06.02. 2024 г.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал административната преписка. Представени и приобщени са и допълнителни писмени доказателства от страна на жалбоподателя и ответника по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент №952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат се имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) №952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата

стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело С-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, С-354/09/.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело С-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, С-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело С-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащата стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а” до „г”, поради липса на каквато и да било информация за действителното техническо състояние на катастрофиралия автомобил, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място следва да бъде посочено, че по делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на база данни, като дори не е посочено къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса./л.14/

Митническите органи са посочили, че при проверката са констатирани разлика в покупната цена за процесния автомобил в приложения към митническата декларация документ за продажба в размер на 1718.00 канадски долара и 5400.00 канадски долара, съгласно данни от получените с писмо от рег. № 32-441111/16.12.2022 г. на Ц. от канадските митнически власти - „С. В. S. А.“ и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Административният орган, без да оспорва автентичността на представената фактура от купувача, респ. на инкорпорирания в нея договор за покупко-продажба на автомобила между дружество 9396-9053 Q. inc. като продавач и „Тандем 1“ ЕООД като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Същевременно обаче с оспорения акт са включени в митническата стойност транспортните разходи, посочени в приложения към митническата декларация документ за покупка на автомобила – фактура № RA-E21022001 от 20.02.2021, издаден от 9396-9053 Q. inc, което води да извод, че митническите органи признават този документ като такъв, който удостоверява разходите за транспорт на автомобила, не но го признават в частта, която удостоверяват цената му. От страна на административния орган не е посочена причина за незачитане на данните за платената сума по нея, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на

процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от канадските митнически власти. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящия съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 5400.00 С., тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от канадските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от канадските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Писмото не съдържа удостоверително изявление от Канадските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на „Тандем 1“ ЕООД, подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане, а също и удостоверително изявление, че представеният документ при вноса на автомобила - фактура № RA-E21022001 от 20.02.2021г. не е автентичен или валиден. От оспореното решение не става ясно и защо Директора на ТД Митница Б. е възприел, че именно заявената пред Канадските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура. Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който

изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C- 263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено. В този смисъл е и преобладаващата практика на ВАС на РБ, включително и по дела между същите страни.

На жалбоподателя се дължат разноски в размер на 50 лева, платена държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, I отделение, 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Тандем 1“ ЕООД Решение № 32 - 701318 от 17.01.2024 г. на Директора на ТД Митница Б. , с което са извършени корекции в данните на МД MRN21BG001008032238R4/11. 03. 2021 г. и са установени за досъбиране вземания за вносно мито и ДДС в размер общо на 1505.78 лева.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ – ТД Митница Б. да заплати на „Тандем 1“ЕООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 50.00 лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: